

Araştırma Makalesi / Research Article

Evli Bireylerin Psikolojik İyi Oluş Düzeyleri ve Psikolojik Dayanıklılıkları ile Evlilik Doyumları Arasındaki İlişki¹

The Relationship Between Psychological Well-Being Levels and Psychological Resilience of Married Individuals and Marriage Satisfaction

Başak ERDOĞAN ²
Bahar AKOĞLU ³

ÖZ

Bu çalışmanın amacı, evli bireylerde evlilik doyumunu ile psikolojik iyi oluş ve psikolojik dayanıklılık arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda, ilişkisel tarama kullanılarak yürütülen çalışmada, sosyodemografik bilgi formu, evlilik doyumunu ölçeği, psikolojik iyi oluş ölçeği ve psikolojik dayanıklılık ölçeği kullanılmıştır. Çalışmanın evreni 2022 yılında Ankara ilinde yaşayan evli bireyledir. Çalışmanın örnekleme için tesadüfi örnekleme yöntemi ile 384 evli birey dahil edilmiştir. Çalışma için toplanan veriler SPSS 25 programıyla analiz edilmiştir. Analiz sonucunda normal dağılımı sağlayan sürekli değişkenler arasındaki ilişki Pearson korelasyon katsayısı ile incelenmiştir. Çalışmanın sonuçlarına göre evli bireylerin psikolojik iyi oluş ve psikolojik dayanıklılık düzeyleri evlilik doyumunu ile pozitif yönde anlamlı düzeyde ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: evlilik doyumunu, psikolojik iyi oluş, psikolojik dayanıklılık

1 Bu çalışma, birinci yazarın ikinci yazar danışmanlığında hazırladığı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

2 Klinik Psikolog, Nişantaşı Üniversitesi, Klinik Psikoloji Bölümü, psk.basakerdogan@gmail.com , ORCID: 0000-0003-2700-7248

3 Doç. Dr., Nişantaşı Üniversitesi, Klinik Psikoloji Bölümü, bahar.akoglu@nisantasi.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1457-2531

ABSTRACT

The aim of this study is to examine the relationship between marital satisfaction and psychological well-being and psychological resilience in married individuals. In line with this purpose, sociodemographic information form, marital satisfaction scale, psychological well-being scale and psychological resilience scale were used in the study conducted using relational survey. The population of the study was married individuals living in Ankara in 2022. For the sample of the study, 384 married individuals were included by random sampling method. The data collected for the study were analyzed with SPSS 25 program. As a result of the analysis, the relationship between continuous variables that provided normal distribution was examined with Pearson correlation coefficient. According to the results of the study, psychological well-being and psychological resilience levels of married individuals are significantly positively correlated with marital satisfaction.

Keywords: marital satisfaction, psychological well-being, psychological resilience

1. Giriş

Evlilik kurumu, toplumun yapı taşlarından biridir. Evlilik kurumu aracılığı ile varlığını sürdüren aile yapısı, çiftler arasındaki iletişim ve etkileşim üzerine kurulmuştur. Evlilik yetişkin bireyler için en önemli iletişim araçlarından biridir. Evlilikte, sağlıklı bir aile ortamının kurulabilmesi, çiftlerin birbirlerine güvenmesi, problem çözme becerilerini geliştirmesi ve sağlıklı bir iletişim ortamı yaratması gereklidir. Bu iletişim ortamı evlilik doyumu için önemli bir rol oynamaktadır (Yıldız ve Baytemir, 2016). Evlilik kurumunda, çiftlerden birinin ya da her ikisinin davranış-

sal ve duygusal sorunları evlilik doyumunu dolayısıyla yaşam kalitesini etkiler. Çiftlerin evlilik yaşamlarında mutluluk, tatmin ve sevinç duygusu yaşamaları, çatışma ve problem ortamının düşük olması evlilik doyumu olarak tanımlanabilir (Hatami, Habi ve Akbari, 2009).

Evlilik doyumunun kalitesi, evlilik ilişkisinde eşler arası uyum ile sağlanabilir. Evlilik ortamının samimi olması, çiftlerin evliliğe uyum sağlamasını ve mutlu bir ilişkinin kurulmasını kolaylaştırır (Çağ ve Yıldırım, 2013). Çiftlerin evlilik doyumlarının yüksek olması, evlilik içerisinde stres düzeyini düşürürken, problemlerle başa

çıkma seviyesini artırır ve psikolojik dayanıklılığı yükseltir (Holman, 2002).

Evlilik doyumu, bireylerin eğitimi, gelir düzeyi, evlilik süresi, çocuk varlığı ve sayısı, psikolojik ve cinsel faktörlere göre değişiklik gösterebilir (Ayub ve Iqbal, 2012). Bunun yanında evlilik doyumunun psikolojik dayanıklılık ve psikolojik iyi oluş ile ilişkili olduğu düşünülmektedir.

Psikolojik dayanıklılık, bireylerde stresin olumsuz etkilerini en aza indiren bir kişilik özelliğidir (Klag ve Bradley, 2004). Psikolojik dayanıklılık, bireylerin yalnızca benlik algılarında değil, yaşam felsefesinde ve kişilerarası ilişkilerinde de etkilidir (Basım ve Çetin, 2011). Bu nedenle evlilik gibi birçok stres faktörünün bir arada olabileceği bir yapıda, psikolojik dayanıklılığın etkili bir faktör olabileceği düşünülmektedir. Yapılan araştırmalarda bu durumu destekleyen sonuçlara ulaşıldığı görülmektedir. Huber, Navarro, Womble ve Mumme, (2010), evli bireylerin uyum, olumlu ilişki beklentisi, özyeterlik gibi psikolojik dayanıklılık özelliklerinin evlilik doyumunu artırdığı belirlemiştir. Perrig-Chiello (2017), evlilikte doyum ve istikrarın psikolojik dayanıklılık ile ilişkili olduğunu bildirmiştir.

Psikolojik iyi oluş, yaşamda karşı karşıya kalınan varoluşsal meydan okumaları yönetme olarak tanımlanmıştır (Keyes, Shmotkin ve Ryff, 2002). Ryff'ın (1995), çok boyutlu psikolojik iyi oluş modeline göre bu kavram, bireylerin kendi ile barışık olması, diğer insanlardan bağımsız olabilmesi, yaşamında anlam bulabilmesi ve amaca sahip olması ve başkalarıyla sağlıklı ilişki kurabilmesi ile ilgilidir. Bireyler arası ilişkilerde önemli bir yere sahip olan psikolojik iyi oluşun evlilik gibi kişilerarası ilişkinin oldukça önemli olduğu bir yapıda etkili olabileceği düşünülmektedir. Yapılan

araştırmalarda bu durumu destekleyen sonuçlara ulaşıldığı görülmektedir. Sacco ve Phares'e göre (2001) evlilik doyumu düzeyi kişilerin psikolojik iyi oluş düzeyleri için önemli bir belirleyicidir. Aktaş ve Çankaya (2015), evlilik doyumu ile psikolojik iyi oluş arasında ilişki olduğunu belirtmiştir.

Literatürde psikolojik iyi oluş, psikolojik dayanıklılık ve evlilik doyumu faktörlerini birlikte ele alan çalışmaların eksikliği olduğu görülmektedir. Bu çalışmada psikolojik iyi oluş ve psikolojik dayanıklılığı gibi psikolojik faktörlerin birlikte ele alınması, çiftler arasındaki uyumun önemli bir unsuru olan evlilik doyumunun daha iyi anlaşılmasına katkı sağlayabileceği düşünülmektedir. Bu nedenle çalışmada, evli bireylerde psikolojik iyi oluş ve psikolojik dayanıklılık ile evlilik doyumunu arasındaki ilişki incelenmiştir.

H1: Evli bireylerde psikolojik iyi oluş düzeyleri ile evlilik doyumunu arasında pozitif ilişki bulunmaktadır.

H2: Evli bireylerde psikolojik dayanıklılık ile evlilik doyumunu arasında pozitif ilişki bulunmaktadır.

2. Araştırmanın Yöntemi

Araştırmanın bu bölümünde yöntem ile ilgili bilgilere yer verilmiştir.

2.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırma ilişkiyel tarama modelinin kullanıldığı betimleyici ve kesitsel nitelikte bir çalışma tasarımıdadır. İlişkiyel tarama yöntemi, iki ya da daha çok değişkenin aralarındaki ilişkiyi ve birlikte nasıl değişim gösterdiğini bulmayı amaçlar (Karasar, 2009). Araştırma, belirli bir zaman dilimini kapsadığından dolayı kesitsel niteliktedir.

2.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Bu çalışmada veri toplama işlemi Nişantaşı Üniversitesi 2022/20 sayılı etik kurul iznine bağlı olarak başlatılmıştır. Araştırma evreni 2022 yılında Ankara ilinde yaşayan evli bireyler oluşturmaktadır. Evrendeki kişi sayısı bilinmediğinde örneklem sayısı 384 olarak alınmaktadır (Cohen, 1988).

2.3. Araştırmada Kullanılan Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada sosyodemografik bilgi formu, evlilik yaşam ölçeği, psikolojik iyi oluş ölçeği ve psikolojik dayanıklılık ölçeği kullanılmıştır.

2.3.1. Sosyodemografik Bilgi Formu

Sosyodemografik bilgi formunda katılımcıların cinsiyet, eğitim durumu, gelir durumu ve çocuk sahibi olma durumuna ait bilgilere yer almaktadır.

2.3.2. Evlilik Yaşam Ölçeği

Evlilik yaşam ölçeğini Tezer (1996) geliştirmiştir. Ölçek 5'li likert yapıda bulunan 10 maddeden oluşmaktadır. Tezer (1996), güvenilirlik çalışması sonucunda Cronbach alfa katsayısı .78 olarak hesaplanmıştır. Bu çalışma için iç tutarlılık katsayısı olan Cronbach Alpha katsayısı, Evlilik Yaşam Ölçeği için .92 olarak saptanmıştır.

2.3.3. Psikolojik İyi Oluş Ölçeği

Bu ölçek Diener vd., (2010) tarafından geliştirilmiştir. Çalışmanın Türkçe geçerlilik güvenilirlik çalışması Telef (2013) tarafından yapılmıştır. Ölçek tek alt boyut boyutludur, 7'li likert tipinde 8 maddeden oluşmaktadır. Telef (2013), güvenilirlik çalışması sonucunda Cronbach alfa katsayısı .80 olarak hesaplanmıştır. Bu çalışma için iç tutarlılık katsayısı olan Cronbach Alpha

katsayısı, Psikolojik İyi Olma Ölçeği için .78 olarak hesaplanmıştır.

2.3.4. Yetişkinler İçin Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği

Bu ölçek Fribog vd., (2005) tarafından geliştirilmiştir. Çalışmanın Türkçe geçerlilik güvenilirlik çalışması Basım ve Çetin (2011) tarafından yapılmıştır. Basım ve Çetin (2011), ölçeğin alt boyutlarının iç tutarlılık katsayılarının 0,66 ile 0,81 arasında ve test-tekrar test güvenilirliklerinin ise 0,68 ile 0,81 arasında değiştiği bildirmiştir. Bu çalışma için iç tutarlılık katsayısı olan Cronbach Alpha katsayısı, toplam puan için .85 olarak hesaplanmıştır.

2.4. Verilerin Analizi

Çalışma için toplanan veriler SPSS 25 programıyla analiz edilmiştir. Analiz sonucunda normal dağılımı sağlayan sürekli değişkenler arasındaki ilişki Pearson korelasyon katsayısı ile incelenmiştir.

3. Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde veri analizinden elde edilen bulgulara yer verilmiştir.

Katılımcıların %54,7'si kadın, %45,3'ü erkek, %12,2'si lise mezunu, %62,8'i üniversite mezunu, %25'i yüksek lisans/doktora mezunu, %8,9'unun gelir düzeyi düşük, %79,4'ünün gelir düzeyi orta, %11,7'sinin gelir düzeyi yüksek, %100'ü evli, %67,7'sinin çocuğu var, %32,3'ünün çocuğu yoktur.

Evlilik Yaşam Ölçeği ortalaması ($\bar{X}=35,95$ $SS=9,40$), Psikolojik İyi Olma Ölçeği ortalaması ($\bar{X}=56,32$ $SS=9,25$), Yetişkinler için Dayanıklılık Ölçeği ortalaması ($\bar{X}=75,58$ $SS=11,22$)'dir.

Tablo 1. Katılımcıların Sosyodemografik Bilgileri

		n	%
Cinsiyet	Kadın	210	54.7
	Erkek	174	45.3
Eğitim Durumu	Lise	47	12.2
	Üniversite	241	62.8
	Yüksek Lisans/Doktora	96	25.0
Gelir Düzeyi	Düşük	34	8.9
	Orta	305	79.4
	Yüksek	45	11.7
Medeni Durum	Evli	384	100.0
Çocuğa Sahip Olma Durumu	Evet	260	67.7
	Hayır	124	32.3
	Toplam	384	100.0

Tablo 2. Evlilik Yaşantıları Ölçeği, Psikolojik İyi Olma Ölçeği, Yetişkinler İçin Dayanıklılık Ölçeğinin Tanımlayıcı Değerleri

	n	Min	Maks	$\bar{X}$	Ss.
Evlilik Yaşantıları Ölçeği	384	10	50	35.95	9.40
Psikolojik İyi Olma Ölçeği	384	25	79	56.32	9.25
Yetişkinler İçin Dayanıklılık Ölçeği	384	33	114	75.58	11.22

Tablo 3. Evlilik Yaşantıları Ölçeği, Psikolojik İyi Olma Ölçeği, Yetişkinler İçin Dayanıklılık Değişkenleri Arasındaki İlişki

	Psikolojik İyi Oluş	Psikolojik Dayanıklılık
Evlilik Yaşantıları Ölçeği	.355**	.396**
	0,00	0,00

** $p < 0.01$, * $p < 0.05$ Uygulanan testin ismi: Pearson Korelasyon Testi

Psikolojik İyi Oluş Ölçeği ile Evlilik Yaşantıları Ölçeği ($r = .355$, $p < 0.01$), Yetişkinler İçin Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği ile Evlilik Yaşantıları Ölçeği ($r = .396$, $p < 0.01$) değişkenleri arasında orta düzey pozitif korelasyon saptanmıştır.

4. Tartışma ve Sonuç

Bu çalışmada, evli bireylerde psikolojik iyi oluş ve psikolojik dayanıklılık ile evlilik doyumu arasındaki ilişki incelenmiştir. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, evli bireylerde psikolojik iyi oluş ve evlilik doyumu arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmaktadır. Bu bulguya göre, psikolojik iyi oluşun arttıkça evlilik doyumu artmaktadır. Literatürde yapılan çalışmalar bu bulguyu destekler niteliktedir. Walker vd., (2013), yaşlı çiftlerde evlilik doyumunun artmasında psikolojik iyi oluşun rolü olduğunu bildirmiştir. Aktaş ve Çankaya (2015), evlilik uyumunu yordayan faktörleri incelediği çalışmada, psikolojik iyi oluşun evlilik uyumunu etkilediğini belirtmişlerdir. Danesh vd., (2017), tüp bebek tedavisi gören evli çiftler üzerinde yaptığı araştırmalarında, psikolojik iyi oluşun evlilik doyumunu ile pozitif ilişkili olduğunu belirtmişlerdir. Çelebi ve Polat

(2019), psikolojik iyi oluşun evlilik doyumu ile ilişkili olduğunu bildirmişlerdir. Ekşi vd., (2019), evlilik doyumunun psikolojik iyi oluş ile pozitif yönde, travmatik yaşantılar ile negatif yönde ilişkisi olduğunu belirtmiştir.

Alanyazında evli bireylerin psikolojik iyi oluş düzeylerinin evlilik doyumu ile ilişkili olduğu görülmektedir. Psikolojik iyi oluş, kişinin düşüncelerini, duygularını ve davranışlarını olumlu yönde etkileyen bir durumdur. Bu, kişinin genel olarak mutlu, sağlıklı ve işlevsel olduğu anlamına gelir. İyi ve mutlu hisseden bireyin eşleri ile iletişimlerinin olumlu olacağı, var ise problemleri çözmeye yönelik bireysel kaynaklara başvuracağı bu nedenle evliliğinden daha fazla doyum alacağı düşünülmektedir.

Evli bireylerin eşleri ile ilişkilerini şekillendiren en önemli unsurlardan biri evlilik doyumdur. Psikolojik iyi oluşu yüksek olan bireyler evliliği kendilerini gerçekleştirme yolunda bir adım olarak görmektedirler. Bu nedenle psikolojik iyi oluşu yüksek olan bireylerin evlilikten aldıkları doyumu artmıştır.

Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, evli bireylerde psikolojik dayanıklılık ve evlilik doyumu arasında pozitif ilişki bulunmaktadır. Bu bulguya göre, psikolojik dayanıklılık arttıkça evlilik doyumunu artmaktadır. Literatürde yapılan çalışmalar bu bulguyu destekler niteliktedir. Huber vd., (2010) evli bireylerin uyum, olumlu ilişki beklentisi, özyeterlik gibi psikolojik dayanıklılık özelliklerinin evlilik doyumunu artırdığı belirlenmiştir. Kaveh Hojjat vd., (2017) psikolojik dayanıklılığı geliştirme eğitimlerinin bireylerde depresyon ve kaygı düzeyini düşürdüğü, evlilik doyumunu artırdığını belirtmişlerdir. Tutuş ve Barut (2021), psikolojik dayanıklılık ile evlilik doyumu arasında ilişki olduğunu saptamıştır. Bu çalışmada psikolojik dayanıklılık eğitimlerinin evlilik doyumunu üzerinde olumlu etki yarattığı belirlenmiştir.

Evlilik yaşamında çatışmalar evliliğin kaçınılmaz bir parçasıdır. Psikolojik dayanıklılık düzeyi yüksek olan bireyler, evlilik hayatındaki zorlukların üstesinden gelme açısından ve ilişkilerinin yeniden canlanmasına yardımcı olmak için diğer bireylerden daha donanımlıdır (Neff ve Broady, 2011). Psikolojik dayanıklılık düzeyi yüksek olan bireyler ilişkilerin geleceği konusunda daha iyimserdirler. Bu bireyler evlilikte yaşanan sorunları çözme konusunda yeteneklerinden emindir. Bu nedenle evliliğin sağlıklı yürümesi ve evlilikten doyum alınması konusunda diğer bireylere göre daha yetenekli olabilirler.

Araştırma sonuçlarına göre, klinik alanda evlilik doyumu düşük olan bireylerde etkili iletişim becerileri, bireysel anlam yaratma ve evlilik için ortak anlam yaratmanın önemli olduğu düşünülmektedir. Duygu odaklı çift terapileri ve yaşantısal aile terapilerinin uygulanması fayda sağlayabileceği düşünülmektedir.

Yazarların Katkı Oranı

Birinci Yazar'ın çalışmaya katkısı %[50], İkinci Yazar'ın çalışmaya katkısı %[50] oranındadır.

Çıkar Çatışması Beyanı

Yazarlar herhangi bir çıkar çatışması bulunmadığını beyan etmektedirler.

Kaynakça

- Akdağ, F. G., & Çankaya, Z. C. (2015). Evli bireylerde psikolojik iyi oluşun yordanması. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(3), 645-662. <https://doi.org/10.17860/efd.67613>
- Aker, J. C. (2010). Information from markets near and far: Mobile phones and agricultural markets in Niger. *American Economic Journal: Applied Economics*, 2(3), 46-59. <https://doi.org/10.1257/app.2.3.46>
- Ayub, N., & Iqbal, S. (2012). The factors predicting marital satisfaction: a gender difference in Pakistan. *International Journal of Interdisciplinary Social Sciences*, 6(7), 63-73. <https://doi.org/10.18848/1833-1882/CGP/v06i07/52112>
- Basim, H. N., & Cetin, F. (2011). The reliability and validity of the Resilience Scale for Adults-Turkish Version. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 22(2), 104-112.
- Cohen, J. (1988). Set correlation and contingency tables. *Applied Psychological Measurement*, 12(4), 425-434. <https://doi.org/10.1177/014662168801200410>
- Çağ, P., & Yıldırım, İ. (2013). Evlilik doyumunu yordayan ilişkisel ve kişisel değişkenler. *Turkish Psychological Counseling & Guidance Journal*, 4(39), 13-23.
- Çelebi, B. M., & Polat, A. (2019). Çocukluk çağı travmatik yaşantıların, yetişkin bağlanma stillerinin ve psikolojik iyi oluşun evlilik doyumu üzerindeki etkisi. *Kocaeli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 5(1), 29-34
- Danesh, E., Aminalroayaei, P., & Nooripour, L. R. (2017). The relationship between resiliency, psychological well-being and marital satisfaction of infertile couples undergoing in vitro fertilization. *Community Health*, 4(3), 170-78. https://doi.org/10.4103/jehp.jehp_124_20
- Diener, E., Wirtz, D., Tov, W., Kim-Prieto, C., Choi, D. W., Oishi, S., & Biswas-Diener, R. (2010). New well-being measures: Short scales to assess flourishing and positive and negative feelings. *Social Indicators Research*, (97), 143-156.
- Ekşi, H., Güneş, F., & Yaman, N. (2018). Öğretmenlerin evlilik uyumlarının psikolojik iyi oluşları ve toplumsal cinsiyet rolleri açısından incelenmesi. *Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal*, 8(50), 203-233.
- Hatami, H., Habi, M. B., & Akbari, A. (2009). Assessing the impact of religiosity on marital satisfaction. *Journal Military Psychology*, 1(1), 13-22.
- Holman, T. B. (2002). *Premarital prediction of marital quality or breakup: Research, theory, and practice*. MA: Kluwer Academic Publishers, Hingham.
- Huber, C. H., Navarro, R. L., Womble, M. W., & Mumme, F. L. (2010). Family resilience and midlife marital satisfaction. *The Family Journal*, 18(2), 136-145. <https://doi.org/10.1177/106648071036447>
- Karasar, N. (2012). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*, Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Kaveh Hojjat, S., Monadi Ziarat, H., Rezaei, M., Hatami, S. E., Ghaljooghi, R., & Khalili, M. N. (2017). Effectiveness of group resiliency training on anxiety, depression, and marital satisfaction in mothers of children with attention deficit hyperactivity disorder. *Journal of Family Psychotherapy*, 28(3), 257-268. <https://doi.org/10.1080/08975353.2017.1294967>
- Keyes, C. L., Shmotkin, D., & Ryff, C. D. (2002). Optimizing well-being: the empirical encounter of two traditions. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82(6), 1007-1022. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.82.6.1007>
- Klag, S., & Bradley, G. (2004). The role of hardiness in stress and illness: An exploration of the effect of negative affectivity and gender. *British Journal of Health Psychology*, 9(2), 137-161. <https://doi.org/10.1348/135910704773891014>
- Tutuş, H., & Barut, Y. (2021). Evli Bireylerde Psikolojik Dayanıklılık, Olumsuz Otomatik Düşünceler ve Evlilik Doyumu İlişkisi. *Disiplinlerarası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 5(9), 91-101.
- Neff, L. A., & Broady, E. F. (2011). Stress resilience in early marriage: Can practice make perfect?. *Journal of personality and social psychology*, 101(5), 1050-1067. <https://doi.org/10.1037/a0023809>
- Pamuk, Ş. (2014). *Türkiye'nin 200 yıllık iktisadi tarihi* (2. baskı). Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
- Proulx, C. M., Helms, H. M., & Buehler, C. (2007). Marital quality and personal well-being: A meta-analysis. *Journal of Marriage and fa-*

mily, 69(3), 576-593. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2007.00393.x>

- Ryff, C. D. (1995). Psychological well-being in adult life. *Current Directions in Psychological Science*, 4(4), 99-104. <https://doi.org/10.1111/1467-8721.ep10772395>
- Sacco, W. P., & Phares, V. (2001). Partner appraisal and marital satisfaction: the role of self-esteem and depression. *Journal of Marriage and Family*, 63(2), 504-513. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2001.00504.x>
- Swartz, W. (2019). *Descriptive psychology and the person concept: Essential attributes of persons and behavior*. Academic Press. <https://doi.org/10.1016/C2017-0-00372-5>
- Telef, B. B. (2013). Psikolojik iyi oluş ölçeği: Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(28-3), 374-384.
- Tezer, E. (1996). Evlilik ilişkisinden sağlanan doyum: Evlilik yaşam ölçeği. *Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal*, 2(7), 1-7.
- Walker, R., Isherwood, L., Burton, C., Kitwe-Magambo, K., & Luszcz, M. (2013). Marital satisfaction among older couples: The role of satisfaction with social networks and psychological well-being. *The International Journal of Aging and Human Development*, 76(2), 123-139. <https://doi.org/10.2190/AG.76.2.b>
- Yildiz, M. A., & Baytemir, K. (2016). Evli bireylerde evlilik doyumu ile yaşam doyumu arasındaki ilişkide benlik saygısının aracılığı. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17(1), 67-80. <https://doi.org/10.17679/iuefd.17181627>